

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 422/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED]

[REDACTED], zastúpených URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/35/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. augusta 2025 domáhajú vyslovenia porušenia práv sťažovateľa 1 podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), ako aj práv sťažovateľa 2 podľa čl. 3 ods. 1, 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 charty a čl. 41 ods. 1 ústavy postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3P/35/2023. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal sťažovateľovi 1 finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 eur a sťažovateľovi 2 finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie, ktorého predmetom je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (sťažovateľovi 2, pozn.), začalo podaním návrhu matky 18. augusta 2023. Mestský súd vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom č. k. 3P/35/2023-161 zo 17. apríla 2024, proti ktorému sťažovateľ 1 podal 6. augusta 2024

odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 13CoP/180/2024-228 zo 16. decembra 2024 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov II, III a IV zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Po vrátení veci sa uskutočnili dve pojednávania (5. 3. 2025 a 16. 4. 2025), pričom na druhom z nich bol vyhlásený v poradí druhý rozsudok, proti ktorému podal sťažovateľ 1 odvolanie 9. júna 2025. Mestský súd v čase podania ústavnej sťažnosti vykonával procesné úkony nevyhnutné na predloženie veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

4. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv v dôsledku existencie zbytočných prietahov zo strany mestského súdu. Sťažovatelia poukázali na celkovú dĺžku napadnutého konania, ktoré trvá ku dňu podania ústavnej sťažnosti takmer 2 roky, zrekapitulovali jeho priebeh a poukázali na viaceré obdobia, ktoré sú podľa ich názoru poznačené existenciou zbytočných prietahov zo strany mestského súdu. Napadnuté konanie predstavuje podľa sťažovateľov bežnú rozhodovaciu prax súdov, nie je právne ani skutkovo zložitá. Napriek tomu, že predmet konania si vyžaduje postup súdu s výnimočnou rýchlosťou, mestský súd koná podľa sťažovateľov nesústredene a neefektívne.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie označených práv v dôsledku zbytočných prietahov zo strany mestského súdu, pritom postup mestského súdu má byť poznačený neefektívnosťou a nesústredenosťou.

6. Ústavný súd pripomína sťažovateľom, že existenciu zbytočných prietahov v napadnutom konaní neposudzuje prvýkrát, keďže sťažovatelia podali 3. marca 2025 obsahovo zhodnú ústavnú sťažnosť, ktorou namietali porušenie identického rozsahu práv zbytočnými prietahmi mestského súdu. Ústavný súd ich ústavnú sťažnosť odmietol uznesením č. k. II. ÚS 330/2025-28 z 28. mája 2025 z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, keď konštatoval, že z hľadiska komplexného posúdenia dotknutého konania nemožno postup mestského súdu označiť za taký, v ktorého dôsledku by sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch (pozri II. ÚS 330/2025). Uznesenie ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 20. júna 2025.

7. Sťažovatelia podali aktuálne posudzovanú ústavnú sťažnosť len šesť týždňov po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o odmietnutí ich skoršej sťažnosti bez toho, aby túto skutočnosť čo len spomenuli (!), a bez akejkoľvek argumentácie odôvodňujúcej relevantný skutkový posun od predošlého rozhodnutia o odmietnutí.

8. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd konštatuje, že argumentácia uvedená v tejto ústavnej sťažnosti pri zhodnotení aktuálnej dĺžky konania a momentálneho skutkového stavu neumožňuje vysloviť porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Napriek tomu, že vo veci nie je ani po dvoch rokoch právoplatne rozhodnuté (aj v dôsledku využitia odvolaní zo strany sťažovateľa 1, pozn.), považuje ústavný súd postup mestského súdu za plynulý a bez prietahov, o čom svedčí vykonávanie pojednávania, rozsiahleho dokazovania, existencia meritórneho rozhodnutia, ako aj súčasné aktívne vykonávanie procesných úkonov nevyhnutných na predloženie veci odvolaciemu súdu.

9. Ústavný súd preto uzatvára, že medzi skutkovým stavom, celkovou dĺžkou napadnutého konania a sťažnostnou argumentáciou stále absentuje dostatočná príčinná súvislosť, čo zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v časti namietajúcej porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenej.

10. Na margo ostatných práv, ktoré sťažovatelia označili vo svojej ústavnej sťažnosti, ústavný súd vzhľadom na identickú sťažnostnú argumentáciu a v podstatnom nezmenený skutkový stav odkazuje na právne závery uvedené v uznesení č. k. II. ÚS 330/2025-28 z 28. mája 2025, kde dostatočne ozrejmil, prečo neboli splnené podmienky na prijatie ústavnej sťažnosti a následné vyslovenie porušenia označených práv. Z identických dôvodov ústavný súd odmietol aj danú ústavnú sťažnosť sťažovateľov podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

11. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik zbytočných prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľom, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložili ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu